Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca 10737

Mediona

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	A l'est del nucli urbà, al nord del camí de Butxafava.
Emplaçament	A l'est de les Costes de Carrió i al sud del Torrent dels Brugers. A ponent de la barraca de les Costes de Carrió I.
Alçada:	348

Coordenades:

Latitud:	41.472926849023
Longitud:	1.6756879763086
UTM Est (X):	389422
UTM Nord (Y):	4592105

Classificació

Número de fitxa	08122 - 102
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII – XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Es troba coberta d'heura.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Fitxa ARQ087 del Catàleg de bens a protegir del POUM El 28/11/2018 L'art de la pedra seca, coneixements i tècniques,fou declarada patrimoni cultural immaterial per la UNESCO.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08121A01200019

Fitxes associades:

Barraca 8033
Barraca 8050

Barraca 1729

Autoria de la fitxa	Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dl., 13/12/2021 - 23:07
Autoria de la darrera revisió:	Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)
Data de la darrera revisió:	dt., 19/07/2022 - 18:04

Descripció

Construcció de pedra seca aèria adossada a un marge. Té planta circular d'uns 2.20 m de diàmetre interior.

La porta, orientada a est, fa uns 0.65 m d'amplada i està definida per una llinda plana, és a dir un gran bloc de pedra recolzat en les parets laterals. Aquests murs d'uns, 0.90 m de gruix sostenien la coberta, una falsa cúpula feta per aproximació de filades.

Té un gran claper adossat al lateral dret i a la part posterior de més de 2.50 m d'amplada.

Aixecada en una zona terrassada, es troba en bon estat però coberta de vegetació, la qual cobreix completament la porta d'entrada.

Observacions:

Fitxa (de barraca) número 10737 de la Wikipedra.

Història

És difícil determinar la cronologia exacte de les construccions de pedra seca, ja que no se'n coneixen documents. La hipòtesi més raonable situaria la gran expansió d'aquestes construccions a la primera meitat del segle XIX.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

Fitxa a Wikipedra.